

statistikken for behandlingshyppigheden i 2006 siger.

Den regner vi med er færdig her til sommer – i løbet af ret kort tid – og hvis det viser sig, at landbrugets pesticidforbrug fortsat udvikler sig utilfredsstillende, er regeringen indstillet på – det har jeg understreget, og det har jeg gjort mange gange – at tage ny virkemidler i brug. Og vi er som sagt i fuld gang med at skabe det nødvendige grundlag for, at vi kan gøre det, hvis/når det viser sig nødvendigt.

I februar fik udvalget en rapport om mulige virkemidler fra et tværministerielt udvalg, og det er et rigtig grundigt arbejde, der har været gjort. Rapporten beskriver fordele og ulemper ved anvendelse af afgifter, kvoter, obligatorisk rådgivning. Rapporten omtaler også, om man f.eks. kan offentliggøre sprøjtejournaler – kunne det have en virkning? Kunne vi lave nogen ordninger om receptpligt? Kunne vi lave restriktioner i forbindelse med sædskifte? Kunne der være brug af injektionssprøjter? Rapporten omtaler meget andet, og det er alt sammen grundigt belyst der.

Det, man så også får indtryk af, når man læser ned i den rapport, er, at der ikke er nogen lette løsninger, for der er ingen af de foreslåede virkemidler, der kan stå alene. De skal kombineres, og derfor har jeg også bedt Miljøstyrelsen arbejde videre med nogle af rapportens forslag, herunder afgifter, kvoter, obligatorisk rådgivning og så spørgsmålet om offentliggørelse af sprøjtejournaler.

Vi har desuden også iværksat en faglig udredning om brugen af behandlingshyppighed som indikator for pesticidforbrug og sprøjteintensitet. Og hvorfor nu det? Jo, det har vi gjort, fordi der er en række praktikere og rådgivere, der har sagt, at den her indikator kan være en ret dårlig indikator. Måden, det bliver gjort op på, kan være en dårlig indikator for, hvad der er den egentlige belastning af miljøet, og der kan være nogle problemer i forhold til dosering og arealer, som de mener giver et skævt billede.

Den udredning har vi så lavet for at sige: Det kan jo ikke være rigtigt, at praktikerne ikke kan genkende det, vi har gang i i Folketinget. På en eller anden måde må vi sørge for, at vi så kan få godtgjort: Er der et problem, eller er der det ikke? Jeg regner med, at den udredning vil foreligge inden sommerferien, og jeg vil gerne tilbyde, hvis der er interesse for det, at invitere miljøordførerne fra Folketinget til en præsentation af udredningens resultater, når de nu foreligger.

Kl. 13.35

Vi er så også i dialog med dansk landbrug om det synspunkt, som jo fremhæves mange gange fra landbrugets side, at forudsætningerne for at reducere forbruget har ændret sig, så det kan blive svært, siger landbruget, at nå målet om en behandlingshyppighed på 1,7. Der har jeg jo hele tiden sagt: Det kræver helt utrolig god og stærk dokumentation, hvis landbruget vil gøre sig håb om at få lydhørhed for det synspunkt. For det er jo ikke en behandlingshyppighed, der i sin tid er grebet ud af den blå luft; det er det, som Bicheludvalgets analyser viste at man kunne nå ned på, og som Fødevarerøkonomisk Instituts opdatering af analysen siden hen, i 2003, har bekræftet, nemlig at det kan lade sig gøre.

Så når det er udgangspunktet for de 1,7 og vel at mærke et udgangspunkt, som alle var enige om dengang udgjorde et godt fagligt grundlag, og som landbruget også dengang var enig i udgjorde et godt fagligt grundlag, så er det klart, at så kræver det mere end løse påstande at sige, at der er kommet nogle ting, der ændrer ved det. Det må man kræve dokumentation for, og det har vi gjort.

Så har fødevarerministeren og jeg i øvrigt i flere omgange opfordret landbruget – kraftigt opfordret, kan man vist godt sige – til at intensivere rådgivningsvirksomheden i overensstemmelse med pesticidplanen, for det viser sig jo, at god rådgivning er et helt centralt virkemiddel, og det er dybt utilfredsstillende, at pesticidplanens mål ikke er blevet opfyldt på det punkt.

Det er mit indtryk, at der nu er kommet fornøden fremdrift i rådgivningsarbejdet, og det kan jeg da kun opfordre til fastholdes, for jeg tror, at noget af det, der er allerallermest virksomt, er, at man simpelt hen viser i rådgivning af den enkelte landmand, at det er muligt at nedbringe behandlingshyppigheden, for så vidt angår pesticider.

Så samlet set er det afgørende for mig, at vi får belyst alle udestående problemer omkring landbrugets pesticidforbrug, og vi er i fuld gang med at have hele den der palet klar, sådan at når tallene for behandlingshyppighed i 2006 foreligger, så er regeringen og partierne bag planen indstillet på at drøfte problemer og virkemidler med alle.

Og på det grundlag kan regeringen så ikke støtte beslutningsforslaget, som det ligger her. Men jeg håber så i øvrigt, at vi ikke taler os fra hinanden, fordi jeg havde nu indtryk af, da jeg gik fra det samråd, vi havde i midten af marts, at